

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתקמה

ערב שבת קודש פ' מטות-מסעי
ראש חודש מנחם-אב ה'תשע"ב

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושתיים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"י שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת ר' פינחס בן הווי"ח ר' דוד ע"ה

קונין

נפטר אור ליום ד' פי פינחס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י אנ"ש זקאליפארניע שיחיו

* * *

לזכות

הווי"ח ר' צבי בן שרה שיחיו סאנדבערג

לרגל יום ההולדת שלו, ראש חודש מנחם-אב

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק

ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י זוגתו

מרת בלומא תחיו

ומשפחתם שיחיו סאנדבערג

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ביר יוסף אר" לייב זיל ופאולין רות ביר יצחק ע"ה
ולעני ר' יוסף אר" לייב ביר משה באר וזל מרת חשא ביר נטע אורי הכהן ע"ה
ולעני ר' מאיר ביר צבי ע"ה ולעני יוסף ביר אר" ע"ה
ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

ענינו המיוחד של אהרן הכהן / משיחת ש"פ ממות מסעי התנש"א

8 זמן הגאולה

לא שייכת טעות במשנה - "עשה רצונו כרצונך" / פרשת השבוע באור הגאולה

12 המעשה הוא העיקר

לימוד הל' בית הבחירה כאילו משיח כבר בא / הוראות למעשה בפועל

14 כתב יד קודש

יש להם כח מיוחד לבטל "אויב ומתנקם" / צילום נדיר מכת"י ק"ק אדיש מה"מ

1) יערער זאל מוסיף זיין בכל יום מימים אלו אין נתינת הצדקה (נוסף לשיעור נתינתו ע"ד הרגיל).

2) זמן סוף - אין צדקה מארבותך מיט בתי כנסת וכו' מדרשות (כאשר ישירות וכו'). "מקדש מעם" 60.

3) ו. ונוסף לזה - זאל מען אידך מוסיף זיין/אין אידך מוסיף מערות וענינים ועלכך האבן א כח מיוחד צו מבטל זיין (סיבת ה' גלות):

ד) אהבת ישראל ואחדות ישראל. וזאת אין מבטל סיבת הגלות (שנאת הנם"ם). וי"ל אז דערפאר אין דער

רמב"ם מסיים הל' העניות (יהפכו ימים אלה "לששון ולשמחה ולמועדים טובים". אין ברענגט אידך סיום הכתוב

ה) "והאמת והשלום אהבו". וייל "האמת והשלום אהבו" ברענגט ביטול הגלות אין יהפכו כו'.

ו) חינוך הבנים והבנות: די חוספה בתום"צ בכלל בימים אלו - זאל זיין במיוחד בא לינדער. ווארום זיי

האבן א כח מיוחד צו מבטל זיין דעם "אויב ומתנקם" שנאמר 52 "מפי עוללים, ויונקים יסדה עוז (אין עוז אלא

תורה" 63) גו' לחשבית אויב ומתנקם". טעם דעם "אויב ומתנקם" וואס האבן געבאכט דעם גלות" 64.

ז) כולל - בענין שחזון גרמא (אמצע הקיץ) - אז זיי עינדער וועלעך געפינען זיך מציחה סיבה שחזון גיט

אין א מחנה קיץ וזאת אין וירגנוה'ם בשלימות מען יראה שמים. אהבת ה' ויראת ה' זאל מען זיך משה'ל

זיין אז זינדער עלטערן זאלן זיי אהינען זיין מען. זינדער עלטערן זאלן זיין מען דעם חסד.

ח) זינדער עלטערן זאלן זיין מען דעם חסד. זינדער עלטערן זאלן זיין מען דעם חסד.

ט) זינדער עלטערן זאלן זיין מען דעם חסד. זינדער עלטערן זאלן זיין מען דעם חסד.

מוקדש לעילוי נשמת
הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר
נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א
יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול
ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת
יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחי

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 718-207-5904
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219
דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

יש להם כח מיוחד לבטל "אויב ומתנקם"

בקשר עם פרשת השבוע והמצב בארץ הקודש, הבאנו צילום מיוחד מהגהה הראשונה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ מטו"מ ה'תשמ"ו (נדפסה בלקוטי שיחות חכ"ח ע' 287)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

ג) יעדערער זאל מוסיף זיין בכל יום מימים אלו אין נתינת הצדקה (נוסף לשיעור נתינת ע"ד הרגיל). **כולל בפרט** – אין צדקה פארבונדן מיט בתי כנסיות ובתי מדרשות (ישיבות וכו'), "מקדש מעט".

ו. ונוסף לזה – זאל מען מוסיף זיין **בפרט** אין די מצוות וענינים וועלכע האָבן אַ כח מיוחד צו מבטל זיין (סיבת הגלות):

ד) אהבת ישראל ואחדות ישראל, וואס איז מבטל סיבת הגלות (שנאת חנים). וי"ל אַז (אויך) דערפאר איז דער רמב"ם מסיים הל' תעניות (יהפכו ימים אלה "לששון ולשמחה ולמועדים טובים", און ברענגט אַן סיום הכתוב –) "והאמת והשלום אהבו", ווייל "האמת והשלום אהבו" ברענגט דעם ביטול הגלות און יהפכו כו'.

ה) חינוך הבנים והבנות: די הוספה בתומ"צ בכלל בימים אלו – זאל זיין במיוחד **בנוגע** קינדער. וואָרום זיי האָבן אַ כח מיוחד צו מבטל זיין דעם "אויב ומתנקם", שנאמר "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז (אין עוז אלא תורה) גו' להשבית אויב ומתנקם", וואָס דער הויפט "אויב ומתנקם" איז דאָך דאָס וואָס האָט געבראַכט דעם גלות.

כולל – בענין שהזמן גרמא (אמצע הקיץ) – אַז די קינדער וועלכע געפינען זיך מאיזה סיבה שתהי' ניט אין אַ **סביבה אָדער** אַ מחנה קיץ וואָס איז דורכגענומען בשלימות מיט יראת שמים, אהבת ה' ויראת ה', זאל מען זיך משתדל זיין אַז זייערע עלטערן זאלן זיי **בהקדם** אהינצו שיקן, פאַר **עכ"פ** דער געבליבענער צייט פון דעם זומער.

און דערנאָך – משתדל זיין, אַז צו דעם קומעדיקן לערן-יאָר זאל די עלטערן שיקן זייערע קינדער אין אַ חדר אָדער ישיבה וואָס גיט אַ חינוך הכשר וחינוך על טהרת הקודש.

ליכות הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וווג' מרת נחמה פייגא שיחיו
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבוקובסקי
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחיה מוסיא שיחיו שגלוב

ענינו המיוחד של אהרן הכהן

בעמדנו בשבת חזק דספר רביעי, שבו מתחילים גם ספר חמישי, ובפרט כשחל בחודש החמישי, שבו מודגש החוזק והתוקף דביהמ"ק העתיד בגאולה העתידה, שהיא גאולה חמישית - צריכה להיות הדגשה מיוחדת בנוגע לנקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות ● ובעמדנו לאחר סיום מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות, ונמצאים כבר "על ירדן ירחו", על סף הגאולה, בודאי שכבר נתתקנה סיבת הגלות, ולכן, ההדגשה דאהבת ישראל היא - בתור טעימה ועד להתחלה דהגאולה ● משיחת ש"פ מטות-מסעי, ב' מנחם-אב ה'תנש"א - מוגה בצירוף צילום כתי"ק מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחה זו

א. ר"ח מנחם-אב, שמפורש בקרא **בפרשתנו** (מסעי'): "ויעל אהרן הכהן אל הר ההר גו' וימת שם גו' **בחודש החמישי באחד לחודש**", יום ההילולא של אהרן הכהן.

ובהקדמה - שענין זה שיום המיתה נתפרש בתורה שבכתב ("בחודש החמישי באחד לחודש") הוא **חידוש** שלא מציינו דוגמתו בכל התורה כולה (אצל משה רבינו, אצל מרים אחותם, אצל ג' האבות וכו').

ומסתבר לומר, שבתוכנו של יום זה ("בחודש החמישי באחד לחודש") מרומז כללות עבודתו של אהרן הכהן, שלכן, נעשה בו ביום גמר ושלימות עבודתו, ש"כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו . .

מתגלה ומאיר . . מלמעלה למטה . . ופועל ישועות בקרב הארץ", כדלקמן.

ב. ענינו המיוחד של אהרן הכהן למדים מיום הסתלקותו, גמר ושלימות עבודתו:

כתיב³ "ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלושים יום **כל בית ישראל**", "האנשים והנשים, לפי שהי' אהרן רודף שלום ומטייל אהבה כו"⁵, ובלשון המשנה⁶ "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה".

(2) תניא אגה"ק סכ"ז-כח.

(3) חוקת כ, כט.

(4) משא"כ במשה כתיב "ויבכו בני ישראל", "הזכרים" (ברכה לד, ח ובפרש"י).

(5) פרש"י עה"פ.

(6) אבות פ"א מ"ב.

(1) לג, לח.

ובהמשך לזה נאמר "וישמע הכנעני גר", שמע שמת אהרן ונסתלקו ענני כבוד⁷, ועד"ז בפרשתנו, שבהמשך למיתת אהרן נאמר "וישמע הכנעני גר", "ללמדך שמיתת אהרן היא השמועה שנסתלקו ענני כבוד⁸".

ובביאור הקשר והשייכות דב' הענינים המודגשים במיתת אהרן, גמר ושלימות עבודתו (רודף שלום וענני הכבוד) - יש לומר:

המעלה המיוחדת ד'ענני כבוד" שהיו בזכות אהרן גם לגבי ה"מן" וה"מים" שניתנו לכל העדה בזכות משה ומרים⁹ - שה"מן" ניתן במדידה והגבלה, "עומר לגלגלת"¹⁰, ה"מים", עם היות שלא היו במדידה והגבלה, ה"ה באים באופן של התחלקות לכאור"א בפ"ע¹¹, משא"כ "ענני כבוד" הם בבחינת מקיף שלמעלה מהתחלקות שהקיפו את (והגינו על) כל בני" בשווה.

וזהו גם תוכן הענין ד'אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" - מצד הדגשת נקודת האחדות של כל בני" שלמעלה מהחלקות.

ג. ויש להוסיף, שענין זה מרומז גם בשמו של "אהרן"¹²:

"הר" ("אהרן") - הו"ע האהבה, והקדמת האל"ף ("אהרן") מורה על שרש האהבה (א' שלפני ה"הר") מבחי' "פלא", שלכן האהבה היא **אהבה רבה**¹³, שזהו החילוק שבין אברהם לאהרן, שאף ששניהם בקו החסד והאהבה,

(7) כא, א ובפרש"י.

(8) לג, מ ובפרש"י.

(9) תענית ט, א.

(10) בשלח טז, טז.

(11) נוסף על ההתחלקות ש"כל נשיא ונשיא... נוטל מקלו ומושך אצל דגלו ומחנהו ומי הבאר נמשכין דרך אותו סימן ובאין לפני חניית כל שבט ושבט (פרש"י חוקת כא, כ).

(12) בהבא לקמן - ראה ספר הערכים חב"ד ערך אהרן (כרך ב' בתחלתו). ושי"ן.

מ"מ, מדת החסד והאהבה דאברהם היא במדידה והגבלה דסדר השתלשלות, ומדת החסד והאהבה דאהרן היא חסד ואהבה רבה שלמעלה מהשתלשלות.

ויש לומר גם, שהענין דאהבה רבה מרומז גם בסדר האותיות שבתבת "אהרן": "אה" - ר"ת אהבה, והר' ר"ת רבה¹⁴. והנו"ן פשוטה ("אהרן") - מורה על המשכת והתפשטות בחי' האהבה רבה למטה מטה, גם לבני" שנמצאים בדרגא תחתונה, שהם בדוגמת אותיות התורה שלמטה מן השורה, כידוע שבאותיות התורה ישנם ג' אופנים: למעלה מן השורה, בהשורה, ולמטה מן השורה¹⁵,

ודוגמתם בבני" שנמשלו לאותיות התורה, כידוע ש"ישראל", שכללותם ששים ריבוא, ר"ת יש ששים ריבוא אותיות לתורה¹⁶.

ונקודת הענין - שדרגתו של אהרן היא בחינה שלמעלה מהתחלקות, שלכן בכחה לחבר ולאחד כל פרטי ההתחלקות דבני" בשווה.

ד. ובפרטיות יותר - מודגש בענינו של אהרן חיבור והתאחדות ב' הקוין דהמשכה והעלאה (ע"ד ובדוגמת החיבור דמטות-מסעי, כנ"ל ס"ג), מצד דרגא נעלית יותר שלמעלה מהתחלקות דעליון ותחתון:

מהענינים העיקריים דאהרן **הכהן** הו"ע

(13) ולכן היתה הסתלקותו ב"הר ההר" - ש"הר" סתם מורה על אהבה סתם, ו"הר ההר" מורה על אהבה רבה.

(14) וזוהו מודגש העילוי בשם "אהרן" לגבי השם "מרים" - שאף שבשם "מרים" ישנם כל ג' האותיות ד"מים", מ"מ, האות ר' שבאמצע מפסיק (וי"ל שרומז על ההתחלקות), משא"כ בשם "אהרן", שהר"ת דאהבה רבה (אהר) הוא בהמשך אחד ללא הפסק בינתיים (נקודת האחדות).

(15) ויש לומר, שנכללים כולם בנו"ן פשוטה: התגין דאות נו"ן הם למעלה מן השורה, רובה של הנו"ן (ציור אות וא"ו) בתך השורה, וחלקה התחתון למטה מן השורה - אות אחת.

(16) מג"ע אופן קפו.

למרות שמישיח יבנה את ביהמ"ק⁵ - יוכל כל יהודי להוסיף איזה פרט כיצד לבנותו ע"פ מש"כ בהלכות בית הבחירה להרמב"ם.

עד - שכאשר משיח יבנה את ביהמ"ק, ופרט אחד לא יתאים למש"כ בהלכות בית-הבחירה להרמב"ם - יוכל כל יהודי לגשת למשיח צדקנו ולשאול אצלו - בהקדים שעם כל הכבוד למשיח צדקנו, שהוא מ"שמונה נסיכי אדם" ו"שבעה רועים"⁶ וכו' - אך לכאורה, בפרט מסויים משיח צדקנו לא בנה את ביהמ"ק כפי שמוכן מהרמב"ם - ואם-כן, "מהיכן דנתוני" לשנות מפסק הרמב"ם!?

שהרי "תורה לא בשמים היא"⁷ ו"לא הביישן למד"⁸ - ואם ליהודי יהי ספק באופן בניית ביהמ"ק ע"י משיח צדקנו, הוא יכול וצריך לשאול אצלו.

ובדאי שלמשיח לא תהי' שום תרעומת או רוגז עליו - מאחר וידוע שדרך לימוד התורה היא באופן ש"לא הביישן למד" - ובמילא בודאי יענה לו על שאלתו.

* * *

ד. והעיקר הוא - להשתדל בימים אלו ללמוד את החלק בתורה שקשור עם הל' בית הבחירה, ולפעול זאת גם על כל שאר היהודים, כי עי"ז בונה כל יהודי את ביהמ"ק אשר הוא היסוד דכל העולם כולו, כמבואר בדברי חז"ל⁹ שבקדש הקדשים בביהמ"ק על הר הבית היתה אבן השתי' ש"ממנה הושתת העולם".

כלומר, כאור"א שלומד הל' בית הבחירה - הרי הוא בונה את ביהמ"ק לכל העולם כולו! ולכן, צריכים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב - עליך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! וזאת יעשה עי"ז שילמד את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק.

ה. וכאשר טוען שאינו יודע אל"ף בי"ת עדיין, הוא עוד לא יודע את האל"ף בי"ת של יהדות!? אומרים לו, שכל חשבונות אלו אינם תופסים מקום כאשר אתה צריך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ובאם אינך מבין את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק בלשון-הקודש - תלמד את תוכן הדברים בלשון אחר, אבל אתה **מוכרח** לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

וכאשר יודעים שע"י לימוד החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק כאור"א בונה ביהמ"ק לכל העולם כולו - נופלים כל החשבונות שעלולים להיות מהעדר מנוחת הגוף והנפש, שהרי במה נחשבים חשבונות אלו לגבי בניית ביהמ"ק לכל העולם כולו, ש"ממנו הושתת העולם"!

ומוסיפים ואומרים לכל יהודי שע"י פועל ש"הפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים"¹⁰, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

(8) אבות פ"ב מ"ה.

(5) ראה רמב"ם הל' מלכים רפ"א וסופו.

(9) יומא נג, ב - במשנה נד, ב.

(6) ראה סוכה נב, ב. וראה סה"מ השי"ת ע' 254

(10) זכרי' ח, יט. וראה רמב"ם הל' תעניות בסופו.

(7) נצבים ל, יב.

לימוד הל' בית הבחירה כאילו משיח כבר בא

ג' קטעים* בענין לימוד הל' ביהב"ח – משיחות: ש"פ מטות-מסעי ה'תשל"ו,
ש"פ מטו"מ ה'תשמ"מ וש"פ מטות ה'תשמ"א – בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. כאשר יהודי לומד ענינים אודות בית המקדש, רואה זאת אפילו הגוי – באם הוא לומד באנגלית, שהרי אפשר ללמוד זאת בכל שפה, העיקר נוגע התוכן.

עד"ז – הולך לו יהודי כשהוא מהורהר או ממלמל משהו. שואל אותו הגוי: מדוע אתה מהורהר? עונה היהודי – שהוא מודאג כמה הם המדות של ביהמ"ק.

שזהו ע"ד מה שהי' בזמן המן הרשע, בשעה שהגיע המן למרדכי וראה את התינוקות עוסקים בלהט במשהו, שאלם המן במה הם עוסקים, וענו לו שעוסקים בסוגיא כיצד צריך להקריב את העומר¹;

– ישנו כבר ביהמ"ק, כהן ועומר, הדבר היחידי שמדאיג אותם – איך להקריב את העומר, ואודות גזירת המן כלל לא חושבים!

ואע"פ שהי' שם גם מרדכי ש"ידע את כל אשר נעשה², לא רק למטה, אלא גם מה שנעשה למעלה³, היינו, גודל הגזירה רח"ל, אעפ"כ דאגתו היחידה היתה – דיני הקרבת העומר!

ומה שישנה גזירה על בני" וצריכים לצום, לומר תהילים וכו' – לזה יהי' זמן אחר, עכשיו הוא מתעסק בלימוד הלכות הקרבת העומר!...

ב. עד"ז היום, ש"אין הדבר תלוי אלא בתשובה⁴, וכל הגזירות בטלו כבר – דאגתו היחידה של יהודי היא: מה הם המדות של בית-המקדש!

– הגלות אינה מציקה לו, משיח כבר בא וישנו כבר ביהמ"ק, ולכן הוא לומד מס' מדות. אצלו מציאות הגלות מלכתחילה לא קיימת.

* * *

ג. גם אחרי ביאת משיח יצטרכו ללמוד הלכות בית הבחירה,

(* לפי סדר כתיבתם להלן. (3 פרש"י עה"פ – מאסת"ר פ"ז, יט.

(1 ויק"פ פכ"ח, ו. (4 סנהדרין צז, ב.

(2 אסתר ד, א.

שלש שנים (היתרים על השלימות דק"כ שנה) מרומזת כללות עבודתו בחיבור ב' הקוין ע"י בחינה השלישית שלמעלה משניהם.

ה. עפ"ז יש לבאר הקשר והשייכות דדרגת ועבודת אהרן ליום הסתלקותו – "בחודש החמישי באחד לחודש":

"חודש החמישי" – קשור ושייך לדרגא החמישית שלמעלה מההתחלקות שבסדר השתלשלות, "החמישית לפרעה", ד"אתפריעו ואתגליין מיני' כל נהורין" (כנ"ל ס"ד [בהשיחה]).

וגם "אחד לחודש" (ב"חודש החמישי" עצמו) – קשור ושייך לדרגת האחדות שלמעלה מהתחלקות, כמודגש גם בענינו של ראש חודש, יום אחד²⁶ שלמעלה מהתחלקות, ולכן כולל כל ימי החודש.

ויש לומר, שבזה שהתורה כותבת בפירושו שהסתלקותו של אהרן (גמר ושלימות עבודתו) היתה "בחודש החמישי באחד לחודש", מרומזת הנקודה העיקרית ד"כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" – אחד שלמעלה מהתחלקות שמאחד את כל חילוקי הדרגות, הן בנוגע לחיבור אופני העבודה דהמשכה והעלאה שבברכת כהנים, והן בנוגע להאחדות דכל חילוקי הדרגות שבבני" המודגשת בענני כבוד שבזכותו, ובעבודתו המיוחדת ד"אוהב שלום

(25 בראשית ו, ג.

(26 שהרי ענינו של ראש חודש ובפרט בזמן שמקדשים ע"פ הראי) הוא יום אחד, ורק כשנשתהו העדים (מצב בלתי-רצוי) עושין ר"ח שני ימים.

וגם בזמן הזה שקיבעות החדשים היא ע"פ החשבון, שלאחרי כל חודש מלא עושין ר"ח שני ימים (חודש אחד יום אחד בלבד וחודש אחד שני ימים), עיקר ענינו של ראש החודש הוא ביום השני, ש"ממנו הוא המנין והוא יום הקביעה" (רמב"ם הל' קדוה"ח פ"ח ה"ד) – יום אחד.

ולהעיר, שר"ח אב הוא לעולם יום אחד בלבד (כיון שחודש תמוז הוא לעולם חסר).

ברכת כהנים¹⁷, "מצות עשה מן התורה שיברכו הכהנים את ישראל בכל יום בנשיאת כפים¹⁸, שישנו גם בזמן הזה¹⁹, בחוץ לארץ בכל יו"ט, ובארץ ישראל (כפי שנהוג בכמה ק"ק) גם בכל יום²⁰, ובכל תפלה מן התפלות שבוים (מלבד במנחה, משום חשש שכרות²¹).

וידוע²² שבברכת כהנים ישנים ב' המעלות דברכה ותפלה גם יחד, מעלת הברכה שענינה המשכה מלמעלה למטה, ומעלת התפלה שענינה העלאה מלמטה למעלה, להיותה מדרגא שלמעלה מהתחלקות דהמשכה והעלאה (עליון ותחתון), ולכן מחברת שניהם יחדיו.

ויש לומר, שחיבור ב' הקוין דהמשכה והעלאה (ברכה ותפלה) ע"י בחינה שלישית שלמעלה משניהם, מרומז גם בכך שבברכת כהנים היא ברכה משולשת.

ועפ"ז י"ל הרמז במספר שנותיו של אהרן, "ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במותו בהר ההר²³, שנוסף על השלימות דמאה ועשרים שנה, כשנות חייו של משה שנאמר בו²⁴ "היום מלאו ימי ושנותי", כמ"ש²⁵ "והיו ימיו מאה ועשרים שנה", חי עוד שלש שנים ("שלש ועשרים ומאת שנה") – שבמספר

(17 ומודגש בנוסח הברכה: "אשר קדשנו בקדושתו של אהרן כו". – ולהעיר מהשייכות דברכת כהנים לאהבת ישראל – "לברך את עמו ישראל באהבה" (ראה שו"ע אדה"ז או"ח סק"ח סי"ט – ע"פ זח"ג קמז, ב).

(18 שו"ע אדה"ז שם ס"א.

(19 נוסף על אמירתה ע"י כאו"א מישראל (שנקראים "ממלכת כהנים") בהתחלת כל יום, לאחרי ברכת התורה, ובהדגשה יתירה – בחזרת הש"ץ במקום ברכת כהנים.

(20 ראה שו"ע אדה"ז שם ס"ז.

(21 שם פ"א. ר"ס קכט.

(22 ראה בהנסמן בלקו"ט ח"י ע' 38.

(23 לג, לט.

(24 פרש"י וילך לא, יב.

ורודף שלום", שכל זה נעשה ע"י דרגא שאינה בערך לחילוקי הדרגות, דרגא חמישית (בריחוק הערך מדרגא השלישית) וגם מדרגא הרביעית) שבה ניכרת השייכות לב' הקוין, כנ"ל ס"ד (בהשיחה)).

ויש להוסיף, ש"חודש החמישי באחד לחודש" (שכולל כל ימי החודש) הוא הכנה לכללות העבודה ד"אני לדודי ודודי לי"27, העלאה מלמטה למעלה ("אני לדודי") והמשכה מלמעלה למטה ("דודי לי"), שמתחילה בר"ח אלול ("אני לדודי") ונמשכת בחודש תשרי ("דודי לי")28 – מצד נקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות ("בחודש החמישי באחד לחודש") שעל ידה נעשה חיבור ב' הקוין. ובפרטיות יותר – שב' הדרגות באהבה מלמטה למעלה ומלמעלה למטה, "אני לדודי ודודי לי" ("ש"דודי" מורה על ענין האהבה), באות לאחר הקדמת האהבה רבה שלמעלה מהשתלשלות, חסד דאהרן, שיום הסתלקותו "בחודש החמישי באחד לחודש".

*

ו. מההוראות מהאמור לעיל בנוגע למעשה בפועל:

בעמדתו בשבת חזק דספר רביעי, שבו מתחילים גם ספר חמישי, ובפרט כשחל בחודש החמישי, שבו מודגש החוזק והתוקף דביהמ"ק העתיד בגאולה העתידה, שהיא (לא רק גאולה שלישית, אלא גם גאולה רביעית, ועד) גאולה חמישית, להיותה למעלה לגמרי מחילוקי הדרגות דבית ראשון ושני, גאולה ראשונה ושני' (כנ"ל ס"ו [בהשיחה]) – צריכה להיות הדגשה מיוחדת בנוגע לנקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות.

וענין זה בא במעשה בפועל ע"י ההליכה

(27) שה"ש ו, ג.

(28) ראה לקו"ת ראה לב, א. ובכ"מ.

בדרכיו של אהרן (שיום הסתלקותו בחודש החמישי באחד לחודש) – כציווי והוראת המשנה במסכת אבות: "הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרנן לתורה", ע"ז שמגלים את נקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות.

ובפרטיות יותר – ע"פ דיוק לשון המשנה "הוי מתלמידיו של אהרן כו": (א) "הוי" – לשון ציווי, שאין זה רק סיפור ע"ד הנהגה דמדת חסידות, כבכמה ענינים במסכת אבות, אלא ציווי והוראה (ויש לומר, שהלשון "הוי" כולל גם נתינת רשות והיכולת) להיות מתלמידיו של אהרן, (ב) "מתלמידיו (של אהרן)" דייקא, בלשון רבים (ולא "תלמידו") – שהשתדלותו בקיום הנהגתו של אהרן היא ביחד עם הרבים, שע"ז ניתוסף בזה יותר מצד הענין ד"קנאת סופרים תרבה חכמה"29, "תרבה" דייקא, שריבוי אמיתי הוא בלי

גבול, היינו, לא רק באופן ד"בכל מאדך", מאד שלך30, אף שלגבי חבירו ה"ז במדידה והגבלה, אלא שזהו באופן של בלי גבול גם לגבי חבריו (שאר תלמידיו של אהרן), ועד שקשור עם בלי גבול (מאד) האמיתי.

ויש להוסיף ולהדגיש הקשר והשייכות דאהבת ישראל להגאולה העתידה – לא (רק) מפני שביטול הגלות הוא ע"י ביטול סיבת הגלות (שבא ע"י ההיפך דאהבת ישראל31), שהרי בעמדתו לאחר סיום מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות, לאחר סיום כל מ"ב המסעות ב"מדבר העמים"32, ונמצאים כבר "על ירדן ירחו"33 (דרגתו של משיח ד"מורח

(29) ב"ב כא, סע"א. שם כב, רע"א. וראה אה"ת ויצא ריח, ב ואילך. וש"נ.

(30) ראה תו"א מקץ לט, ד. ובכ"מ.

(31) ראה יומא ט, ב.

(32) ראה לקו"ת פרשתנו פח, ג ואילך.

(33) לג, מח.

ור"ת הגיהו8 בספרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל בהלכתא, מייתי לה לסיים בדבר טוב כו', שכן מצינו בנביאים הראשונים שסיימו דבריהן בדברי שבח ותנחומין, שמזה רואים את ענין השלום בתורה בין רש"י ותוספות (הגם שברוב המקומות יש חילוק ביניהם עד שבכמה מקומות שמחלוקת ביניהם)9, ז.א. שנעשה שלום במקום של מחלוקת. וזה גם מתאים ומרומז בסיום דברי התוס' – "לסיים בדבר טוב כו' בדברי שבח ותנחומין", שנחמה מורה על המעלה דאתהפכא.

הילד צריך להישאר שלם

ג. ועוד והוא העיקר: לאחר כל הדיבורים והסברים וכו' – בני"י מוכנים לה"רכוש גדול" שבא על-ידי אריכות הגלות10, למעלה מ-1900 שנה, והרי בודאי כבר הגיע הזמן, שמתקיים **בפשטות** – שזהו תוכן כל הלכה – הפס"ד הלכה העיקרית (של "כל השונה הלכות") – שהגאולה באה תיכף ומיד ממש,

ולפני זה מתגלה איך שמטרת ענין הגלות הוא רק בכדי להוסיף שלימות בבני"י, ע"ד הפס"ד של שלמה המלך11 בנוגע לב' נשים שכל אחת מהן טענה כי הילד שייך לה – שהילד, "נער ישראל ואוהבהו"12, צריך להישאר שלם, כל אחד ואחת ממש ממש, וכל הנתינת-מקום לטענה, אפילו קא-סלקא-דעתך בעלמא בזה, שצ"ל ח"ז גזירה על יהודי אחד ויחיד בקצה הארץ ובקצה הגלות, ע"י ענין הגלות, אינה אלא בכדי להוסיף בהילד את המעלה דאתהפכא מגולה לגאולה שנפעלת ע"ז – ע"ד לאתבא צדיקא בתיבתא, שגם הילד האחד והשלם יש בו ב' המעלות של עבודת הצדיק ועבודת התשובה, ועוד וגם זה עיקר – שע"י הטענה יוצא-לאור הפס"ד ובירור ש"תנו לה הילוד החי גו' היא אמו", שכל בני"י – טף נשים ואנשים – בנים אתם להוי' אלקיכם13, להקב"ה,

וכל בני"י, בשלימות, נשמות בגופים, יוצאים מהגלות, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ותיכף ומיד ממש, ויוצאים מהגלות בריקוד – מתוך שמחה וטוב לבב. (משיחת ש"פ מטות-מסעי, מבה"ז מנחם-אב ה'תש"נ – מונה, תרגום מאידית)

8) וי"ל, כי ר"ת ה' נכדו של רש"י, ונאמר "עטרת זקנים בני בנינים", ולכן "בכחו" להג' דברי רש"י.	10) ראה ברכות ט, ריש ע"ב.
9) ולהעיר מהר"ת בכ"מ גפ"ת, גמרא פירוש רש"י* תוספות, היינו שתוס' הוא פירוש ובפ"ע מפרש"י.	11) מלכים-א ג, טז ואילך.
	12) הושע יא, א.
	13) ראה יד, א.

(* וי"ל שרש"י נרמז באות פ' (ר"ת פירוש) ולא ר' (ר"ת רש"י) וכי"ב, כי ענינו של פרש"י הוא פירוש סתם (- הפשוט) בגמרא.

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

י"ד שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מדוע נקרא החודש מנחם-אב ולא אב-מנחם

א. שלושת השבועות מחזקים ומעוררים כל יהודי, שאריכות הגלות צריכה להביא, לא לידי יאוש ח"ו, כ-יאם אדרבה – להכרה בעלי הנפלאה ("געוואלדיקער געוואלד למעליותא עלי") שתהי' כתוצאה מהגלות¹.

וההכרה בזה צריכה להתבטאות בפועל בתוספת חיזוק אצל כאו"א בכל עניני תורה ומצוות (אלה המצוות גו'), והוספה שלא ע"ד הרגיל (לעומת הירידה שלא ע"ד הרגיל של שלושת השבועות ושל גלות זו הארוכה), בידיעה כי אין מה להתפעל מחושך הגלות, ואדרבה – ע"י ההוספה בתומ"צ יבטלו לגמרי את הגלות, ויביאו את הגאולה האמיתית והשלימה.

והיות שאין אתנו יודע עד מה² (בהגלות), הדבר שידוע כן – שצריך להתווסף ענין מסויים בתומ"צ שעד-עתה לא נעשה עדיין, ולכן צריך להשתדל להוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור בכל אופן האפשרי, אולי תהי' השתדלות זו הדבר שיכריע את קו המאזנים לכף זכות ויביא תשועה והצלה לו ולכל העולם כולו (כפס"ד הרמב"ם הידוע³).

כולל ובמיוחד – הפעולות ב"פוצו מעיינותיך חוצה", גילוי המעיינות גם במקום שהוא חוץ ממקום המעיינות, מקום שע"פ טבע אין לו (מצ"ע) שום שייכות עם מעיינות, להביא גם לשם את המעיינות עצמן באופן דיפוזי; שע"ז אתי מר דא מלכא משיחא⁴.

ב. בין הענינים שהזמן גרמא שיכולים וצריכים להוסיף בימים אלה (כמדובר כמ"פ): בתשעת הימים (מראש חודש מנחם אב עד תשעה באב, ועד בכלל) יעשו סיומים במסכתות הש"ס וכדאי לפרסם זאת בכל מקום האפשרי.

אשר, על-ידי עשיית "סיום" בתורה, נעשה "סיום" מכל הענינים בעולם, כולל גם ובעיקר – סיום הגלות, מתחיל מסיום על "גלות" שבתורה, הספיקות ומחלוקות בתורה (שנוצרים "מסטרד דרע"⁵), ועי"ז – סיום הגלות כפשוטה.

[ולהוסיף, שענין זה מרומז בתחלת וסיום הש"ס: "מאימתי קורין את שמע בערבין", שבה "ערבין" דגלות ישנה (הקריאה) הגילוי דקריאת שמע, שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, וזה נפעל ע"י "מאימתי" מלשון אימה ויראה (כפירוש רב אברהם המלאך⁶). ומזה באים לסיום הש"ס – "כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא, שנאמר הליכות עולם לו, א"ת הליכות אלא הלכות", שע"י לימוד התורה (הלכות) נעשים בעה"ב על העולם, עד שמביאים – בהיותו לומד הלכות כפשוטו, יהודי בריא בגשמיות – לעולמך תראה בחיך⁷ דוקא "עולם הבא" בפועל (כולל – גילוי עולם התחי'), בגאולה האמיתית והשלימה.

ולהוסיף: תוס' על אתר מפרש "אית ספרים דלא גרסינן לי, מיהו בפירוש רש"י איתא,

(1) וכמרומז גם בשבת מברכים מנחם-אב, שנקרא "מנחם אב" (ולא אב מנחם), אף שהשם בתורה הוא "אב" ("מנחם" הוספה לאחרי זה) – כי העיקר הוא מנחם, הנחמה על הגלות, והמנחם הוא ע"י אב, אב (מקור) הרחמים. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 214 ואילך.
 (2) תהלים עד, ט.
 (3) הל' תשובה פ"ג ה"ד.
 (4) אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה בס' כתר שם טוב בתחלתו. ובכ"מ.
 (5) לשון הרעיא מהימנא (זח"ג קכד, ב). הובא באגה"ק סכ"ו.
 (6) ראה סה"ש תש"ד ע' 66.
 (7) ברכות יז, א. וראה תניא פי"ד.

יחידה הכללית³⁶.

ועפ"ז יש להוסיף גם בהפירוש "ומקרבן לתורה" – שהכוונה היא להקירוב ללימוד התורה דגאולה העתידה, "תורה חדשה מאתי תצא"³⁷.

לכוכב, כיון שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח (ראה לקו"ש ח"ב ע' 599. וש"נ).
 (36) רמ"ז לזח"ב מ, ב. ולזח"ג רס, ב. ועוד.
 (37) ישע"י נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.

ודאין³⁴), על סף הגאולה, בודאי שכבר נתתקנה סיבת הגלות, ולכן, ההדגשה דאהבת ישראל היא – בתור טעימה ועד להתחלה דהגאולה האמיתית והשלימה הקשורה עם נקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות, שמודגשת באחדותם של ישראל, מצד בחי היחידה (דרגא החמישית) שבכל ישראל בשווה, שהיא ניצוץ מנשמתו של משיח³⁵,

(34) סנהדרין צג, ב. וראה לקו"ת פרשתנו פט, ב.
 (35) כידוע שהפסוק "דרך כוכב מיעקב" שקאי על מלך המשיח, קאי גם על כאו"א מישראל שנמשל

יש להוסיף ולהדגיש הקשר והשייכות דאהבת ישראל להגאולה הכתובה – לא (רק) מפני שביטול הגלות הוא ע"י ביטול סיבת הגלות (היפך דאהבת ישראל), שהרי בעמדנו לאחר סיום מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות, לאחר סיום כל ב"ב המסעות ב"מדרב העמים³⁸, "על ירדן ירהרשי" (דרגתו של משיח ד"מורח ודאין³⁹). כל כף הגאולה, בודאי שכבר נתתקנה סיבת הגלות, ולכן, ההדגשה דאהבת ישראל היא – בתור טעימה ועד להתחלה דהגאולה האמיתית והשלימה הקשורה עם נקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות, צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אר"ש מה"מ על קטע מהשיחה שנדפס בעמוד זה

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות

הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת"יה רות בת שרה שיחי

וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחי

ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי, מיכאל נחמיה בן חיה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחי

וילדיהם: עדן שרה ושהם מרדכי שיחי

ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי

ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חיי רחל שיחי

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי ולזכות חיי רחל בת שפרנצא שתחי

ולזכות צבי בן חיי רחל שי

לא שייכת טעות במשנה - "עשה רצונו כרצונך"

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

א. המשנה בפרקי אבות אומרת¹: "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו".

הענין של "מילי דחסידותא" בזה - יובן ע"פ דיוק הלשון "עשה רצונו כרצונך":

הלשון הרגיל הוא "קיים רצונו" (קיום המצוות) שהולך הן על מצות עשה (בדרך עשי) והן על מצות לא תעשה (בדרך דחי, לא בדרך "עשה"), אך כאן אומר דוקא "עשה רצונו", ע"ד "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני"².

והענין הוא: "עשה רצונו" הוא מלשון "עושינו רצונו של מקום"³, כמבואר בחסידות⁴ הפירוש בזה - שיהודי פועל רצון חדש אצל הקב"ה (ולא רק מקיים רצון ה' מלפנ"ז).

וזאת אומרת המשנה כאן - בתור "מילי דחסידותא" - "עשה רצונו כרצונך": ע"פ דין יהודי אינו צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה. אבל ע"פ מדת חסידות - "עשה רצונו כרצונך", כלומר, יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שהרצון של הקב"ה יהי "כרצונך", כרצונו של היהודי.

ב. אחד מהענינים בזה:

למרות שנמצאים בגלות, ובפשטות - כי זה רצון הקב"ה עכשיו שבני ישראל יהיו בגלות, אעפ"כ אומרת לנו המשנה הוראה - ו"טעה בדבר משנה חוזר"⁵ כי לא שייכת טעות במשנה - "עשה רצונו כרצונך":

יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי "כרצונך" של בני ישראל - שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד!

טוען היהודי, שאין זו הדרך שלו לתבוע ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, לצעוק "עד מתי" ו"זאגל שוין זיין די גאולה"⁶, והוא סומך על הרצון של הקב"ה, שכאשר ירצה, יוציא את בני ישראל מהגלות...

אומרים לו: זוהי ההוראה במשנה - "עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה - "כרצונך" - שיצאו כבר מהגלות!

ועי"ז שצועקים באמת שרוצים כבר את הגאולה, וב"דברים היוצאים מן הלב נכנסים את

* מובאת בקשר עם פרק ב' בפרקי אבות שאומרים בשבת זו. המו"ל.

(3) לשון חז"ל ברכות לה, ב.

(4) ראה לקו"ת אמור לב, ד ואילך. שלח מג, א. בלק סט, א. ברכה צט, ג. ובכ"מ.

(1) פרק ב' הלכה ד'.

(2) תו"כ ופרש"י ויקרא א, ט. ספרי ופרש"י פינחס

(3) כתובות פד, ב. טושר"ע חו"מ רסכ"ה.

(4) = שתבוא כבר הגאולה.

הלב"⁷, "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם"⁸, כולל ללב האדם העליון - פועלים אצל הקב"ה הרצון להוציא את בני ישראל מהגלות!

ג. הרי יכולים לשאול: אמת אמנם ש"עשה רצונך כרצונו" - להוציא את בני ישראל מהגלות - הוא דבר טוב, אבל אולי זה לא קשור לעבודת השם, שהיא העיקר אצל יהודי - "אני נבראתי לשמש את קוני"⁹?

על-כך ממשיכה המשנה - "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו": עשיית רצון חדש אצל הקב"ה (בנדוד"ד - להוציא את בני ישראל מהגלות), הוא גופא ענין של עבודת ה' לשמש את קוני - "כדי שיעשה רצונך כרצונו".

ואדרבה, זהו ענין הכי נעלה בעבודת השם - שמתבטאת בעשיית רצון חדש אצל הקב"ה - הענין ד"רעוא דרעוין"!

במילא אומרים ליהודי: לשם מה אתה צריך לעסוק בעבודת השם בענינים שבאים למטה בעולם ע"י ספירות, מסכים, פרסאות וצמצומים, באופן של שבירה, נפילה וירידה כו' - כאשר ביכולתך לעבוד את הקב"ה בענין ד"רעוא דרעוין", היינו, לעשות רצון חדש אצל הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות וכיו"ב, ובל"ה המשנה: "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו"!

ד. מזה מובן, שאם ישנו פרא-אדם ("א ווילדאק") הבא בטענה שעוד לא יכולים לצאת מהגלות כי ההוא עדיין לא ראוי לזה והשני ג"כ לא ראוי, ושהקב"ה רוצה שבני ישראל ישארו עוד בגלות, עם כל הטענות שבה,

- עונים לו: אלו הם פראי-אדם ("ווילדאטשען") שמעכבים את הגאולה, מחזיקים את עצמם, את יהודים אחרים ואת כל בני ישראל, "שכינתא בגלותא"¹⁰ וכל סדר ההשתלשלות - בגלות, רחמנא-ליצלן!...

ומיהו זה ואיזה הוא אשר יבוא ויאמר שהוא היודע מהו רצונו של מקום, ושרצונו של מקום שבני ישראל, שכינתא וכל סדר ההשתלשלות - ישארו בגלות!?

ע"כ ישנה ההוראה מהמשנה הנ"ל, שחלק מעבודת השם ("כדי שיעשה רצונך כרצונו") של יהודי היא: לעשות רצון למעלה - "עשה רצונו כרצונך" - להביא תיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה.

ה. ויה"ד שעי"ז שיהודים צועקים ותובעים עוד בזמן הגלות שהגאולה תבוא כבר - בודאי יפעלו אצל הקב"ה, ותיכף ומיד, עוד בגלות, יכניסו את האל"ף דאלופו של עולם ב"גולה", ונפעלת מיד ה"גאולה",

ומשיח צדקנו בא מיד, כמדובר לעיל¹¹ - שמשיח בא מיד בשבת פ' מסעי תשד"מ בבית המדרש זה, ומתפללים כולם ביחד תפלת מנחה דשבת זו ב"מקדש אד' כוננו ידיך"¹², וברגע כמימרא ממש!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ מסעי ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

(7) ראה ספר הישר לר"ת שער יג. הובא בשל"ה סט, (10) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.

ב. (11) שיחת ש"פ פנחס תשד"מ - נדפסה ב"יחי

המלך" גליין תשלו ע' 3 ואילך. (8) משלי כז, יט.

(9) קידושין פד, ב. (12) בשלח טו, יז.